

ชื่อวิทยานิพนธ์	ประโยคความซ้อนในงานเขียนระดับทางการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ผู้เขียน	นางสาววิภาดา ขุนทองจันทร์
สาขาวิชา	ภาษาไทย
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของประโยคความซ้อนและลักษณะของคำเชื่อมในประโยคความซ้อน ศึกษาหน้าที่ของประโยคขยายในประโยคความซ้อน และศึกษาข้อบกพร่องของประโยคความซ้อนด้านการเรียบเรียงประโยค ด้านการใช้คำเชื่อมและด้านเนื้อความ โดยเก็บข้อมูลจากงานเขียนระดับทางการของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 411-208 สุนทรียภาพในภาษาไทย และวิชา 411-306 วรรณคดีวิจารณ์เบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 85 ฉบับ

ผลการวิจัยพบว่าลักษณะประโยคความซ้อนในงานเขียนระดับทางการของนักศึกษามักใช้คำเชื่อม“ที่”มากกว่า“ซึ่ง”และ“อัน” นำประโยคขยายในหน่วยนามทั้งที่เป็นประธานกรรมตรงและกรรมรอง คำเชื่อมทั้ง 3 คำสามารถใช้แทนกันได้ คำเชื่อม“อัน”มักใช้ในบริบทที่เน้นความสละสลวยหรือแสดงคุณค่า และมีจำนวนน้อยใช้“ว่า”เป็นคำเชื่อมนำหน้าหน่วยประโยคขยายในหน่วยกรรมตรง ส่วนประโยคความซ้อนที่มีประโยคขยายในหน่วยกริยา ใช้คำเชื่อม “ว่า” มากกว่าคำเชื่อม “ที่” เนื่องจาก “ว่า” ใช้นำประโยคขยายในหน่วยกริยาที่ใช้ได้กับกริยาหลายประเภท หน้าที่ของประโยคขยายในประโยคความซ้อน ได้แก่ (1) จำกัดความหมายของคำนามหรือนามวลีโดยใช้คำเชื่อม “ที่ ซึ่ง อัน” นำประโยคขยาย (2) เสริมความหมายของคำกริยาให้สมบูรณ์โดยใช้คำเชื่อม “ว่า” มากกว่า “ที่” นำประโยคขยายในหน่วยกริยา ข้อบกพร่องของประโยคความซ้อนมี 3 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการเรียบเรียงประโยคคือประโยคเยิ่นเย้อและผิดไวยากรณ์และขาดหน่วยประโยค (2) ด้านการใช้ประโยคขยายไม่เหมาะสมกับประโยคหลักและ (3) ด้านเนื้อความคือสื่อความไม่ชัดเจน ข้อบกพร่องเหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการสื่อสาร

ผลการวิจัยยืนยันว่าการเรียบเรียงความคิดเพื่อผูกประโยค มีความสำคัญมากในการเขียนประโยคความซ้อน ผู้เขียนจำเป็นต้องเลือกใช้คำที่สื่อความหมายชัดเจน เขียนประโยคกระชับไม่เยิ่นเย้อ เลือกใช้คำเชื่อมที่เหมาะสม เพื่อจะแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคหลักกับประโยคขยายได้อย่างถูกต้อง

Thesis Title	Complex Sentences in Formal Writing of Students at Prince of Songkla University , Pattani Campus
Author	Miss Wiphada Khoonthongchan
Major Program	Thai
Academic Year	2005

ABSTRACT

This thesis was intended to study the characteristics of complex sentences and the use of linking words, to investigate the functions of modifying clauses in complex sentences, and to study writing defects in complex sentences with respect to sentence organization, use of linking words, and content clarity. The data were drawn from 85 pieces of formal writing of students in the Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University, Pattani campus, who enrolled in the courses 411-208 *Aesthetics in the Thai Language* and 411-306 *Introduction to Literary Criticism* in the first semester of the 2001 academic year.

It was found that ‘*thi*’ was more often used than ‘*sueng*’ and ‘*an*’ in introducing clauses modifying the nominals in the subject, direct object and indirect object slots. The three linking words were interchangeable. ‘*an*’ was used in the context where elegance was intended and some kinds of values were expressed. A few sentences used ‘*wa*’ to introduce clauses modifying the nominals in the direct object slot. Complex sentences with clauses modifying the verbals used ‘*wa*’ more than ‘*thi*’ since ‘*wa*’ was more versatile and could be used with various classes of verbs. Modifying clauses in complex sentences functioned as (1) restricting the meanings of nouns or noun phrases, having ‘*thi*’, ‘*sueng*’ or ‘*an*’ as a linking word, (2) completing the meanings of verbs, having ‘*wa*’ more than ‘*thi*’ in introducing verbal-modifying clauses. Three writing defects were found: (1) with respect to sentence organization, verbose and ungrammatical sentences, and sentences with missing sentence units were found, (2) modifying clauses were incompatible with the main clauses, and (3) sentences were vague or ambiguous. These defects hindered communication.

The findings confirmed that the organization of ideas in complex sentences was crucial. The writers had to choose words that clearly conveyed the meanings, write concise sentences, and use proper linking words to correctly express the relationship between the main clauses and the modifying clauses.